

คำสั่งกระทรวงการคลัง

ที่ ๒๗/๑ / ๒๕๖๕

เรื่อง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

ของ บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามที่บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำขอลิขสิทธิ์ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คณะกรรมการ) ซึ่งคณะกรรมการได้รับ คำขอลิขสิทธิ์ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทไว้ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ให้บริษัทถือปฏิบัติก่อนเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งในระหว่างที่บริษัทมีการดำเนินการเพื่อ เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้มีการยื่นยืนยันมาโดยตลอดว่าจะดำเนินการ ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้บริษัท ถือปฏิบัติก่อนเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงได้มีการยื่นขอผ่อนผันตาม ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง มาตรการสำหรับบริษัทประกัน วินาศภัยที่มีค่าสินไหมทดแทน COVID-19 ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้บริษัทสามารถประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับอนุญาต ให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการดำเนินการตามกระบวนการขอลิขสิทธิ์ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย บริษัทได้เสนอขอให้ผู้เอาประกันภัยรับคืนเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 เต็มจำนวน และยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยความสมัครใจนั้น มีผู้เอาประกันภัยแสดงความ ประสงค์เข้ามาในระบบของบริษัทถึงประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ราย แต่บริษัทสามารถตกลงยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย และคืนเบี้ยประกันภัยตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยได้เพียงประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ ราย เพราะปัญหาด้าน ประสิทธิภาพของระบบและระยะเวลาที่จำกัด นอกจากนี้ บริษัทได้ออนกรมธรรม์ประกันภัยประเภทอื่นไปยัง บริษัทประกันวินาศภัยอื่น ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนังสือแจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการ ตามเงื่อนไขตามคำขอลิขสิทธิ์ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัทได้ จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการ ตามที่เห็นสมควรโดยเร็วเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งปรากฏหลักฐานต่อมายทะเบียนว่า บริษัท อาคเนย์ ประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีฐานะและการดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีฐานะการเงินไม่มั่นคง โดยมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และ จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๓๖/๔ แห่งพระ ราชบัญญัติประกันวินาศภัย

พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอสอดคล้องกับกฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกยืมค่าสินไหมทดแทน และปรากฏว่าอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถมั่นใจได้ว่าบริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ตามภาระผูกพันที่มีต่อผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนได้นอกจากนี้ ยังได้รับแจ้งจากบริษัทว่าผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทมีมติที่จะไม่สนับสนุนเงินทุนโดยยังไม่ได้มีเอกสารรายงานประชุมยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร จึงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนในเรื่องการเพิ่มทุน หรือ แนวทางการแสวงหาเงินทุนหรือแหล่งเงินทุนของบริษัท

(๒) จ่ายค่าสินไหมทดแทนล่าช้าอันเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ และ มาตรา ๓๗ (๓๓) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๔๔ และประกาศคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการชดเชยเงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมทั้งยังคงมีจำนวนค่าสินไหมทดแทนคงค้างจำนวนมากจนส่งผลกระทบต่อฐานะและการดำเนินการของบริษัท ตลอดจนชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย

(๓) บริษัทไม่บันทึกรายการเรียกยืมค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย COVID-19 ใบสมุดทะเบียนค่าสินไหมทดแทน และสมุดบัญชีของบริษัทเป็นจำนวนมาก ซึ่งตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องแจ้งรายการใบสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏหลักฐานดังกล่าว นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ออกคำสั่งนายทะเบียนที่ ๗/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัท อาคนบ่อประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนด และหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ภายหลังจากที่นายทะเบียนได้ออกคำสั่งข้างต้น ได้ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

(๓) ฐานะการเงินและการดำเนินงาน ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ บริษัทมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินจำนวน ๓,๓๔๔.๖๓ ล้านบาท จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วน จำนวน ๓,๓๓๗.๒๒ ล้านบาท จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอจำนวน ๔๓๐.๐๖ ล้านบาท ประกอบกับ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดข้อจำกัด

ในการใช้จำนวน ๑๒๓ ล้านบาท และมีค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย จำนวน ๕,๑๔๙.๐๒ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจากฐานะการเงินของบริษัท แสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะสามารถจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยให้ครบถ้วนภายในเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด และไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามสัญญาประกันภัยที่ บริษัทมีภาระผูกพันที่มีอยู่กับผู้เอาประกันภัยได้ และจากการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้สอบถามและติดตามความคืบหน้าจากบริษัทเกี่ยวกับการแก้ไขฐานะการเงินให้เพียงพอต่อภาระผูกพันและให้มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด โดยขอให้บริษัทพิจารณาและเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทเพื่อทบทวนการเพิ่มทุนจดทะเบียนและทุนชำระแล้วของบริษัท รวมถึงขอรับการสนับสนุนทางการเงินจากผู้ถือหุ้น ซึ่งบริษัทได้มีหนังสือที่ สก. ๓๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ และหนังสือที่ สก. ๓๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยถึงการไม่สนับสนุนด้านการเงินจากผู้ถือหุ้นใหญ่และสถาบันการเงินตามที่บริษัทร้องขอ หรือนำส่งมติที่ประชุมคณะกรรมการของบริษัท เครือไทยโฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) ผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติมแก่บริษัท ความที่บริษัทเสนออันเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถมาเสริมสภาพคล่องอีกต่อไป อีกทั้ง ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ บริษัทมีสินทรัพย์สภาพคล่องที่ไม่ติดขัดจำกัดในการใช้ จำนวน ๑๒๓ ล้านบาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อค่าสินไหมทดแทนที่ค้างจ่ายอยู่ จำนวน ๕,๑๔๙.๐๒ ล้านบาท แม้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจะพยายามอย่างเต็มที่ในการจัดให้บริษัทรวบรวมทรัพย์สินและนายทะเบียนได้อนุญาตให้นำทรัพย์สินของบริษัทออกจำหน่ายเพื่อนำเงินมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัย แต่ทรัพย์สินที่รวบรวมได้ และเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินก็ไม่เพียงพอที่จะนำมาชำระค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยได้ทั้งหมด จึงแสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่สามารถแก้ไขฐานะการเงินและสภาพคล่องได้ ตามคำสั่งของนายทะเบียน ที่ ๓/๒๕๖๕ เรื่อง ให้บริษัท ยากเนย์ ประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามที่นายทะเบียนกำหนดและหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า บริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคง ซึ่งหากประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๔ (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) บริษัทมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๔ (๒) (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(ก) บริษัทไม่ได้ตรวจสอบและบันทึกรายการทางทะเบียนแสดงรายการค่าสินไหมทดแทน โบนัสจดทะเบียนและหมวดบัญชี ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และปัจจุบันยังคงไม่ได้บันทึกรายการค่าสินไหมทดแทนตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวและคำสั่งนายทะเบียนเป็นจำนวนมากกว่า ๕๕,๖๕๙ กรมธรรม์ประกันภัย ทำให้ไม่สามารถประเมินได้ว่าบริษัทมีฐานะการเงินและการดำเนินงานที่มั่นคงเป็นไปตามหลักเกณฑ์การดำรงเงินทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง การจัดสรรเงินสำรอง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระงับข้อพิพาทตามสัญญาประกันภัยกำหนด

(ข) บริษัทไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๓ (๕) แห่งประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของวิษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๔๔ และเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ (๓๓) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย และประชาชน หากให้บริษัทประกอบธุรกิจต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ในวงกว้างมากขึ้น

(ค) บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่น ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔

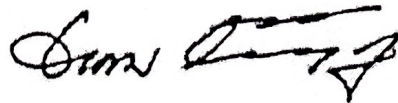
(ง) บริษัทจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระงับข้อพิพาทตามสัญญาประกันภัย ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการระงับข้อพิพาทตามสัญญาประกันภัย และการฝากสินทรัพย์ไว้กับสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

(จ) บริษัทไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบคำสั่งนายทะเบียนที่ ๗๒/๒๕๖๓ เรื่อง ให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัย

จากข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ปรากฏดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและการผูกพัน ตามมาตรา ๒๗/๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกค่าสินไหมทดแทน มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด รวมถึงผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทไม่ให้การสนับสนุนทางการเงินเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าบริษัทไม่มีแหล่งเงินทุนที่จะสามารถมาเสริมสภาพคล่องได้อีกต่อไป แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคงและไม่เพียงพอต่อการผูกพัน ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายหลายประการ กรณีจึงเห็นได้ว่าบริษัทไม่มีความสามารถและความพร้อมที่จะรับประกันภัยและประกอบธุรกิจประกันภัยได้ต่อไป ถ้าให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือผู้เอาประกันภัย ตลอดจนความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ (๑) (๒) (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) และหากบริษัทไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ มีสิทธิเสนอคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครองกลางภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายอาทอม เตมพิทยาไพสิฐ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คปท.

คำสั่งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ที่ ๓ / ๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีให้บริษัท อากเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งที่ ๖๙๑ / ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท อากเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน) นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ ๑ แต่งตั้งให้กองทุนประกันวินาศภัยเป็นผู้ชำระบัญชีของบริษัท อากเนย์ประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ข้อ ๒ ให้ผู้ชำระบัญชีตามข้อ ๑ ทำการชำระบัญชีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดและกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

ข้อ ๓ ให้ผู้ชำระบัญชีได้รับค่าตอบแทนในการชำระบัญชี โดยจ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท ดังนี้

(๑) ค่าตอบแทนจนเสร็จสิ้นการชำระบัญชี เป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)

(๒) ค่าตอบแทนจากการขายทรัพย์สินในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของจำนวนเงินที่ได้รับแล้วจากการจำหน่ายทรัพย์สินที่มีสิทธิหลักทรัพย์ของบริษัท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

๑๐.

(นายกฤษฏา จินะวิง ณะ)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย